

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה יִתְאַדָּר יֵאָהֲדוּנָהּ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 וּבַתּוֹרַתָּךְ יְהוָה יִתְאַדָּר יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ, כָּתוּב לֵאמֹר:
 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה יִתְאַדָּר יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה יִתְאַדָּר
 יֵאָהֲדוּנָהּ אֶחָד:

MUSAF DE YOM TOB Y JHOL HAMO'ED

מוסף של יום טוב וחול המועד

אֲדָנִי, (Pausa corta) שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 (Inclinarse) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ (יא), אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
 עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה כָּל וְזוֹכֵר
 חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה:

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (Inclinarse) בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ (הד), מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מִחֵיָּה מִתִּים אַתָּה. רַב
 לְהוֹשִׁיעַ.

En invierno se dice:

מַשִּׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַתְּיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים.
וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מְלֶכֶךְ מַמְיִת וּמַתְּיָה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה:

El público responde: קְרוֹבָה יְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל

וְנֶאֱמָר אֵתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹשִׁיעֵנו
יֵאֱהֻדוֹנֵהי, מִחַיַּת הַמֵּתִים:

En la “Jhazará” de Yom Tob, se dice:

פֶּתַר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ הוֹשִׁיעֵנו יֵאֱהֻדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכִים הַמוֹנִי
מַעֲלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה
לָךְ יִשְׁלְשׁוּ כְּדָבָר הָאֱמוּנָה עַל יַד גְּבִיֲאֶךָ וְקִרְאָה זֶה אֵל־
זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ יְיָ הוֹשִׁיעֵנו יֵאֱהֻדוֹנֵהי
צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם
וּמִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ:
לְעַמְּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ פְּבוֹד־יְיָ הוֹשִׁיעֵנו
יֵאֱהֻדוֹנֵהי מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ
הַמִּיַּחֲדִים שְׁמוֹ עָרֵב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד
אוֹמְרִים פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְיָ הוֹשִׁיעֵנו
יֵאֱהֻדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ יְיָ הוֹשִׁיעֵנו יֵאֱהֻדוֹנֵהי אֶחָד:
הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אֲבִינוּ. הוּא מְלִכְנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנו.

הוא יוֹשִׁיעֵנו וַיַּגְאֵלנוּ שְׁנִית. וַיִּשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי
כָּל־חַי לֵאמֹר. הֵן גָּאֲלָתִי אֶתְכֶם אַחֲרִית כְּרֹאשִׁית
לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְהוָה ^{יאהדונהי} יְהוֹשֻׁעַ אֱלֹהֵיכֶם:
וּבְדַבְּרֵי קִדְשׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְהוָה ^{יאהדונהי}
לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:

En la “Jhazará” de Jhol Hamo’ed, se dice:

כְּתֹר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכִים הַמוֹנֵי
מַעֲלָה וְעֶמֶךְ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מָטָה. יַחַד כָּלָם קִדְשָׁה לָךְ
יִשְׁלָשׁוּ כַּדְּבַר הָאֲמֹר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקֹרָא זֶה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵמֵר: קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ יְהוָה ^{יאהדונהי}
צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמָּתָם מְשֻׁבָּחִים
וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה ^{יאהדונהי} מִמְּקוֹמוֹ:
וּבְדַבְּרֵי קִדְשׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְהוָה ^{יאהדונהי}
לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם
יְהִלְלוּךָ סִלָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי}, הָאֵל
הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוּדְתֶּךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וּתְתַן־לָנוּ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (En Shabat):

שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חָגִים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת
 יוֹם (En Shabat:) הַשַּׁבָּת הַזֶּה. וְאֵת יוֹם

חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב

(En Jhol Hamo'ed se omite "Tob")

En Pésajh:

מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זִמְן חֲרוּתָנוּ:

חַג הַשְּׂבוּעוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא

En Shabu'ot:

קֹדֶשׁ הַזֶּה, זִמְן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ:

חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב

(En Jhol Hamo'ed se omite "Tob")

En Sucot:

מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זִמְן שְׂמִחָתָנוּ:

En Sheminí
'Atzéret:

שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה, אֶת יוֹם-טוֹב

מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זִמְן שְׂמִחָתָנוּ:

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִפְּנֵי חֲטֵאיֵנוּ גָּלִינוּ
 מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ, וְאִין אֲנִחָנוּ
 יְכוּלִים לַעֲלוֹת, וְלִרְאוֹת, וְלִהְיוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית
 בְּחִירָתְךָ, בְּגוֹה הַדָּרֶךְ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הִיד שְׁנִשְׁתַּלְחָה
 בְּמִקְדָּשְׁךָ:

קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצְוֹתֶיהָ, שִׁים חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתָהּ, שִׁבְעָנוּ
 מִטוֹבָהּ. שִׁמַּח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתָהּ. וְטָהַר לִבָּנוּ
 לְעִבְדָּךְ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילָנוּ יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 (En Shabat: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
 (En Shabat: שְׁבֻתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קִדְּשָׁךְ. וְיִשְׁמְחוּ בָךְ
 כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵהוָה יֵהוָה, מִקִּדְּשֵׁי (En Shabat: הַשְּׁבֻת ו) יִשְׂרָאֵל
 וְהַזְמָנִים:

רִצָּה יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה. וְהַשֹּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתָךְ
 וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם מִתְּהִרָה בְּאַהֲבָה תִקְבֵּל
 בְּרָצוֹן. וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ
 וְתִתְּנֵנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

(Inclinars) מוֹדִים אֲנִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
 יֵהוָה יֵהוָה (ו) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 צוּרָנוּ צוּר תִּיָּנוּ וּמִגֵּן יִשְׁעָנוּ אַתָּה הוּא.
 לְדָר וְדָר נִזְדָּה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתָךְ. עַל־תִּיָּנוּ
 הַמְּסוּרִים בִּיָּדָךְ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ.

וְעַל־נַסִּיךְ שְׂבָכָל־יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל גִּפְּלֹאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב
 כִּי־לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמֵּרַחֵם כִּי־לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ
 כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

En la repetición de la 'Amidá, mientras el Jhazán recita Modim, el público dirá:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה יֵאָדָּוְנָהי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בֶּשָׁר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית.
 בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ
 וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיִינוּ וְתַחַנְנוּ. וְתַאֲסֹף גְּלִיּוֹתֵינוּ
 לַחֲצָרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וְלַעֲבֹדָךְ
 בְּלִבָּב שָׁלֵם. עַל שְׂאֵנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל
 הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרֶךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשָּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ
 מִלִּפְנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה:

El público responde: בְּרוּךְ חַי הַעוֹלָמִים

וַיִּהְלָלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי
 טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֶזְרָתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב:
 (Inclinarse) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָּוְנָהי (הי), הַטּוֹב
 שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

Se recomienda que los Cohanim, antes de subir al Hejal, digan:

(יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָדְוֵנִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתַּקֶּה בָּרָכָה זוֹ שְׁצִוִיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּרָכָה
שְׁלָמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכָּשׁוֹל וְעוֹן מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם.)

El Jhazán llama a los Cohanim diciendo: כְּהֻנִּים

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדְוֵנִי יֵאָדְוֵנִי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן וְצִוֵּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
(אָמֵן)

Los Cohanim comienzan con la palabra “Yebarejejá”, sin esperar a que el Jhazán la dicte, a diferencia de las demás que deben esperar a que lo haga.

יְבָרְכֶךָ (כֵּן יְהִי רָצוֹן) יְהוָה יֵאָדְוֵנִי יֵאָדְוֵנִי (בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ)
וַיִּשְׁמְרֶךָ (אָמֵן): יָאֵר יְהוָה יֵאָדְוֵנִי יֵאָדְוֵנִי (בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ)
פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ (אָמֵן): יִשְׂאָל יְהוָה יֵאָדְוֵנִי יֵאָדְוֵנִי (בָּרוּךְ הוּא
וּבָרוּךְ שְׁמוֹ) פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּשְׂם לָךְ שָׁלוֹם (אָמֵן):

Los Cohanim se dan la vuelta hacia el Hejal y dicen:

(רְבוֹן הָעוֹלָמִים, עֲשִׂינוּ מַה שֶּׁצִּוִּיתָ עֲלֵינוּ, עֲשֵׂה אַתָּה מַה
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְּשָׁךְ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת
עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל.)

Si no hay Cohanim, el Jhazán recita “Elohenú” y el público responde “Quen Yehí Ratzón” al final de cada párrafo, a excepción del último que se responde “Amén”:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת,
בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה
מִפִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו כְּהֻנִּים עִם קְדוּשִׁיךָ

פֶּאֱמֹר: וּבִרְכָּךָ יְהוָה יֵאָדָה יִשְׁמְרֶךָ (כֹּן יְהִי רָצוֹן): יָאֵר
 יְהוָה יֵאָדָה יֵאָדָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ (כֹּן יְהִי רָצוֹן): יִשָּׂא
 יְהוָה יֵאָדָה יֵאָדָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם לָךְ שָׁלוֹם (כֹּן יְהִי רָצוֹן):
 וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: (אָמֵן)

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ כָּלנוּ
 כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּת לָנוּ יְהוָה
 יֵאָדָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֶהְבָּה וְחֶסֶד. צְדָקָה
 וְרַחֲמִים. בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ
 וּלְבָרְךָ אֶת-כָּל-עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב־עֹז וְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוִיָּה יֵאָדָה יֵאָדָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:

יְהִי-לְרָצוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה
 יֵאָדָה יֵאָדָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה.
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהְיָה.
 פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי.
 וְכָל-הַקָּמִים עָלַי לָרָעָה. מִהֲרָה הִפָּר עֲצָתָם
 וְקִלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם. (יְהִי כַּמִּץ לִפְנֵי רוּחַ וּמִלֵּאךְ יְהוָה
 יֵאָדָה יֵאָדָה דוּחָה: קִבֵּל רִנַּת עַמָּךְ, שֹׁגְבָנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא) עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יַחֲלִצוּן
 יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

Recitar el Pasuk que comienza con la primera letra de su nombre, y que finaliza con la última letra de su nombre, para que sea recordado el Día del Juicio Final:

יְהִי־לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

Se inclinará hacia delante y se darán tres pasos hacia atrás, comenzando con el pie izquierdo, y dirá:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (Girar el cuerpo hacia la izquierda)
בְּמִרוּמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, (Frente) וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם.

En Yom Tob se dice Yehí Shem, Titkabal, Col Israel, como en Shabat, hasta el final, página 360.

En Jhol Hamo'ed, después de Titkabal, se recita el Mizmor de dicha Festividad, Kadish Yehé Shelamá, Kavé hasta el final de la Tefilá, como en diario, página 129.